

Червона шапочка

Шарль Перро

Жила колись в одному селі маленька дівчинка" та така красуня, що кращої за неї, мабуть, ніхто й ніде не бачив. Мати любила її до нестями, а бабуся ще більше.

Добра бабуся пошила для внучки гарненьку червону шапочку, яка була їй так до лиця, що дівчинку всі почали звати — Червона Шапочка.

Якось мати спекла пиріг та й каже дочці:

— Піди до бабусі, довідайся, як вона поживає, бо мені передавали, що вона нездужає. Віднеси їй пиріг і цей горщечок масла.

Червона Шапочка хутенько зібралась і подалась у сусіднє село до бабусі.

Йде вона неквапно густим лісом, коли раптом назустріч їй сірий вовк.

Йому страшенно захотілося з'їсти дівчинку, але він не наважився цього зробити, бо бачив, що поблизу працювали лісоруби.

От вовк і питає, куди вона йде.

Бідолашна дівчинка не знала, як небезпечно зупинятися в лісі і слухати теревені вовка, а тому, не думаючи ні про що погане, відповіла:

— Я йду навідати бабусю й несу їй пиріг та горщечок масла, які передала матуся.

— А чи далеко живе бабуся? — питає вовк.

— Авжеж, дуже далеко, — відповідає Червона Шапочка, — он за тим вітряком, бачите, в хатинці край села.

— Гаразд, — каже вовк, — я теж до неї навідаюсь. Я подамся ось цією стежкою, а ти прямуй он тією. Побачимо, хто з нас швидше прийде до бабусі.

І вовк щосили побіг найкоротшою стежкою.

А дівчинка пішла, по шляху, який був набагато довший, та ще й дорогою збирала горіхи, ганялася за метеликами і рвала для бабусі квіти.

Не пройшла вона й півдороги, а вовк уже добіг до бабусиної хатинки й постукав у двері:

"Тут-тук".

— Хто там? — спитала бабуся.

— Це ваша внучка, Червона Шапочка, — відповів вовк, змінивши свій грубий голос. — Я принесла вам пиріг і горщечок масла. Це вам матуся передала.

Добра бабуся саме лежала в ліжку, бо й справді трохи нездужала.

По голосу вона прийняла вовка за Червону Шапочку, а тому й гукнула з кімнати:

— Смикни за мотузочку, клямка й відчиниться.

Вовк смикнув за мотузочку, і двері відчинилися.

Тут він накинувся на бабусю і одразу зжер її.

Потім вовк зачинив двері, ліг замість бабусі в ліжку й почав чекати Червону Шапочку.

Незабаром дівчинка прийшла і постукала: "Тут-тук".

— Хто там? — спитав вовк.

Червона Шапочка спочатку дуже перелякалась, почувши такий грубий голос, та потім подумала, що то, мабуть, у хворої бабусі нежить, і відповіла:

— Це ваша внучка, Червона Шапочка. Я принесла вам пиріг і горщечок масла. Це вам матуся передала.

Вовк гукнув трохи ніжнішим голосом:

— Смикни за мотузочку, клямка й відчиниться!

Червона Шапочка смикнула за мотузку, і двері справді відчинилися.

Побачивши, що дівчинка увійшла до хатинки, вовк по самі вуха сховався під ковдру та й каже:

— Поклади-но пиріг на скриню і горщечок туди ж постав, а сама йди полеж зі мною, відпочинь з дороги.

Червона Шапочка послухалась і лягла в ліжку.

Та як же вона здивувалась, коли побачила, що за страхітливий вигляд має її бабуся!

От вона й каже:

— Бабусю, а які ж у вас руки великі!

— Це, щоб міцніше тебе обнімати, внученько!

— Бабусю, а які ж у вас ноги великі!

— Це, щоб краще бігати, дитинко!

— Бабусю, а які ж у вас вуха великі!

— Це, щоб краще чути тебе, дівчинко!

— Бабусю, а які ж у вас очі великі!

— Це, щоб краще бачити тебе, внученько!

— Бабусю, а які ж у вас зуби великі!

— А це, щоб тебе з'їсти!

З цими словами злий вовк накинувся на Червону Шапочку й миттю проковтнув її.

А тут саме поверталися з села лісоруби й надумали завітати до бабусі в гості.

Увійшли до хатинки — бабусі нема, а замість неї лежить у ліжку під ковдрою сірий вовк.

— Так ось де ми тебе впіймали, лихоманцю! — вигукнув один з лісорубів.

Змахнув він своєю сокирою і тільки-но хотів убити вовка, аж раптом чує — гукають з вовчого черева старенька бабуся й маленька Червона Шапочка:

— Люди добрі, звільніть нас!

Узяв другий лісоруб ножиці й розрізав вовкові черево, а звідти вилізли бабуся й Червона Шапочка, живі і здорові.

— Як же я перелякалась! — сказала Червона Шапочка. — Як тісно й темно було в череві у вовка! Дякую вам, дядечку лісоруб, за те, що ви врятували нас.

А бабуся теж подякувала лісорубам і почастувала їх пирогом та маслом, що принесла їй Червона Шапочка в подарунок.

Переклад Р. Терещенко